

EXAMEN CENSURÆ

Sub præcepto diligendi Deum supra omnia non necessario continetur, præceptum de directione nostri ipsorum quæ hoc capite describitur

Redarguitur Censoris inclementia & confidentia in damnando.

Deo obediat, virtute huius dilectionis tenetur abnegare, & qui Deum ejusque obedientiam supra omnia diligit, etiam ad non diligendum mundum ejusque cupiditates satis obstringitur. Mira fanè & proluxa collectio. Sic quidlibet ex quolibet quis deduxerit, per consequentiarum infinitas & pro arbitrio concatenatas trochleas. Dilectio Dei, quæ Lege Decalogi jubetur, non est nisi observatio mandatorum istorum, quæ Lege ista expressa sunt, & Deum solum spectant. Ista itaque præcepta supra alia omnia ex animo præstare aut observare, est Deum supra alia omnia diligere. Id Deus ipse & Servator noster non obscure indicant, cum dilectioni isti, qua Deus diligi jubetur ex toto corde, tota anima, &c. conjungunt dilectionem proximi, quem nos diligere jubent ut nos ipsos, proinde infra Deum. Quare si quis ex eo, quod Lex Deum diligere jubet supra omnia, per Logicam & Scholarem quandam ratiocinationem colligere velit, ergo Lex etiam, ex vi istius præceptionis, jubet ut mundum ejusque cupiditates non diligamus, ut crucem toleremus; is profectò ineptissime fecerit. Nam præceptionis istius vis & summa continetur præceptis istis, quæ Deum solum spectant. Alioquin enim cur adderetur, & diliges proximum tuum, sicut te ipsum? Nam & hoc ex vi ejusdem præceptionis concludi posset. Unde efficitur, sub ista præceptione, qua Deus diligi jubetur supra omnia in Lege Decalogi, non necessario contineri præcepta, quæ vel nos, vel proximum nostrum spectant. Proinde videndum esse quid præcepta ista, quæ Deum spectant, in se contineant, & quousque per evidentem consequentiam extendi possint, alioquin in infinitum ibitur, & nusquam consistetur. Quid ergo? inquit Censor, Lex nobis non vetuerit, mundum diligere & cupiditates ejus? non prohibuerit nobis avaritiam, immunditiam & carnis concupiscentiam? non præscripserit nobis crucis tolerantiam? Qui ita censet, nescio utrum inter Christianos sit habendus. Prompta spongia est. Quasi verò res Græciæ in eo sitæ sint, si Christianus id neget, & interim a Christo severissime vetita esse credat, ea omnia quæ Lege vetari dicuntur. An propter istam opinionem ex albo Christianorum expungendus statim est? Tum, quid si quis id credat, & simul credat vitia ista aliis, quam quam quæ Decalogo continentur, præceptis vetita olim fuisse? An hoc tantum crimen foret, & non nisi lustralibus aquis piandum? ô promptos excommunicatores! Remonstr. quod attinet, ij nihil dubitant, quin vitia illa omnia, quæ ferè cum læsione proximi aliqua sunt conjuncta, qualia sunt avaritia, ambitio, concupiscentia carnis, Lege vetita censeri debeant: Ea autem, quæ